

לדגל "ירושלים"

תחזית גוי קדוש
על אדמת הקדש

אנו מדברים על דבר נשמות התחדה הלאומית שלנו, על דבר שורש הרוח של שאיפת בני הארץ, ארצנו הקדושה, בדי העם ההלך וחי, שהיא תחזית הקדש.

אוצר הרוח של הקדש, בכל לב בישראל הוא ננו, בכללותה של האומה, כח זה הוא הרוח בכל הלכותיה ומדותיה, עריגתה למתעבתה, לתחזית, לארצה, רק בתכונת הקדש המיוחד לאופיה היא קימה, והאופי של התכונה אשר לתחזית הרוח אינו כי-אם פרוודור של המרקקלן, הצעדים הראשונים שהלך מתחיל ללכת, ואשר הם יביאורו לרוח אורח כבוד.

הרוח עם כל תפארתו המפורסמת לא תמלא הנפש ממנה, ואין הערך שלה נשלם, כי-אם כשיופיע אור הקדש העליון עליה, כל

Degel Yerushalayim (*The Banner of "Jerusalem"*)

RENASCE OF A HOLY NATION
ON THE HOLY SOIL.

We are speaking of the soul of our national renascence, the root-of-life of the aspiration to build the land, our holy land, by the living people – that is, the renascence of the holy.

The treasure-of-life of the holy is stored in every heart of Israel. In the nation as a whole, this is the power that controls all its ways and essence. The nation's longing for its origin, its renascence, its land, exists only in the quality of holiness that is peculiar to its character. The dimension of secular renascence is but a corridor before the banquet hall, the first steps that the child begins to walk, which will eventually bring him to run as a strong man.

The soul cannot be satisfied by the profane despite all its famous glory. Neither is the value of the secular complete until the sublime light of holiness has appeared over it. The vigor of life finds its solid base only through the light of holiness permeating national life and all

העו של הדיים ימצא את בסיסו האמני, רק על-ידי אור הקדוש שיתפלוש בדיים הלאומיים וכל מעבדיהם, ולשם כך אנחנו צריכים לעבד את ההגדרה הברורה, מהו תכן הקדש, ומהו תכן החול, והו אחד מיסודי העבודה הלאומית שלנו, שהזמן גרמה.

התורה השלמה תחדש לנו לעיני כל חי: הארה מלאה הח והדרת קדוש בתפלה, בתורה, בדרכי המוסר, ובהקשבת האמונה, בכל הקפה הרעיוני והמעשי, בדוי היחוד וכדוי הציבור. התורה תחדור כלבבות שוין נרונות למשא נפש החני כולו, לתקוות קדושות שמוניות אשר מתוך מרחקים מהעולם וישבו אינם מתמוגגים עם הדיים הרגילים, מפני שהיא מוכרחת להיות תורה שלמה.

לתודות הקדש אנו שואפים, להשלמה של תודות החול אנו מצפים, להרשים את אור הדיים של תנועת התורה הלאומית שלנו ברושם המלא שלה, זאת היא מנמתנו.

ולשם זה הננו מעוררים או יותר טוב לומר הננו מגלים את מציאותה של התנועה הירושלמית. והננו קוראים בשם "ירושלים" וירושלמיות את צד הקדש שבתודתנו הלאומית - כשם שהננו קוראים בשם ציון וציוניות את הצד החול שלה - ועם דגל ירושלים נרים את נס הקדש בתודת האומה, להראות לעין כל מהו הכח העפון אשר בנשמת הגוי אשר עד כה לא הוכר, להראות את עו ד', את עו הקדש, להראות את האומה בכל מובנה, להראות את החול בתודת הקדש, להראות את הקדש בהתגלות מפעליו בדיים, במעשה, ברגש, וברעיון, בכל ההיקף של הדיים הלאומיים שלנו.

תודתנו הלאומית תקום לתודת עם נמורה, באותה המדה שההארה האלהית תתגלה בה, באותו הערך שהאפלה החמסית

its deeds. For this reason, we need to work out a clear definition. What is the content of the holy? What is the content of the secular? This is one of the foundations of our national work that the times necessitate.

The whole renaissance will unfold before the eyes of all: an illumination full of majesty and holy beauty in prayer, Torah, ethics, and faith - in all its conceptual and practical scope - in the life of the individual and in the life of the community. Renaissance will penetrate hearts that are given to spiritual vision, to holy, heavenly hopes that, due to their distance from the world and its inhabitants, do not mix with regular life - because it must be a complete renaissance.

We aspire to the renaissance of the holy. We look forward to the completion of the renaissance of the mundane. Our objective is to produce the full impact of the light-of-life of our national movement of renaissance.

Toward this objective, we arouse, or more correctly, reveal the existence of the Jerusalemite movement. By the name "Jerusalem" or "Jerusalemism," we refer to the holy side of our national renaissance - just as we call its secular side "Zion" or "Zionism." With the "Banner of Jerusalem," we will raise the banner of holiness contained in the renaissance of the people, to show everyone what is the power hidden in the soul of the nation, which until now was not recognized, to demonstrate the strength of the Lord, the strength of the holy, to revive the nation in all respects, to revive the mundane through the renaissance of the sacred, to revive the sacred through manifesting its effects on life, action, emotion, thought, on the entire scope of our national life.

Our national renaissance will result in total revival of the people to the degree that the divine illumination is revealed therein, to the extent that the materialistic darkness that shrinks life will not control our consciousness. With courageous spirit we will lift our hearts to recognize the great deed that God does with His people - and through

המקטינה את החיים, לא תהיה שולטת על הכרתנו, וברוח אמוץ נשא את לבנו להכיר את מעשה ד' הגדול אשר הוא עושה עם עמו, ועל ידי עמו, ישובו לתחתנו על אדמת הקדש עם יצוריו כולם. והכרתה הבדילה הזאת וכל סדרי החיים, המעשים, וההתננים, היצאים ממנה, היא יסודה של תחת האומה והמורכו המבסס את בנין הארץ והעם.

ואשים דברי בפרך ובצל ידי כסותך לנטע שמנים ולסוד ארץ, ולאמר לציון עמי אתה.

His people coming back to life on the holy soil, with all His creatures. This clear consciousness and all the life-patterns – practical and spiritual – that derive from it, are the foundation of the renascence of the nation, the center that is the basis of the building of the land and the people.

I will put My word in your mouth and with the shadow of My hand I will cover you, to plant heaven and to establish earth, and to say to Zion, You are My people.¹

ארץ ישראל

א

ארץ ישראל איננה דבר חיצוני, קנין חיצוני לאומה, רק בתור אמצעי למטרה של ההתאגדות הכללית והחזקת קיומה הדמוי או אפילו הרוחני. ארץ ישראל היא חטיבה עצמאית קשורה בקשר חיים עם האומה, חבוקה בסגולות פנימיות עם מציאותה. ומתוך כך אי-אפשר לעמוד על התוכן של סגולת קדושת ארץ ישראל, ולרצוא לפעול את עומק חבתה, בשום השכלה רציונלית אנושית כ-אם ברוח ד' אשר על האומה בכללה, בהטבעה הטבעית הרוחנית אשר בנשמת ישראל, שהיא ששוללת את קויה בצבעים טבעיים בכל הארצות של ההגשה הבריאה, ומורדת היא את ויחידתה העליונה על-פי אותה המדה של רוח הקדושה העליונה, הממלא את חיים ונעם עליון את לב קדושי הרעיון ועמוקי המחשבה הישראלית. המחשבה על-דבר ארץ ישראל, שהיא רק עוד חיצוני כדי העמדת אגודת האומה, אפילו כשהיא באה כדי לבצר על-ידה את הרעיון היהודי בגולה, כדי לשמור את צביונו ולאמץ את האמונה והיראה והחזק של המצות המעשיות בצורה הגונה, אין לה הפרי הראוי לקיום, כי היסוד הזה הוא רעוע בעד אתה הקדוש

Eretz Yisrael (THE LAND OF ISRAEL)

1

The Spiritual Dimension of the Land

The Land of Israel is not a means to an end of collective solidarity but rather an end in itself. It defies rationalism: it is a mystical dimension. The hope of the Land of Israel is what gives the Diaspora the strength to continue to exist. The essential difference between the Judaism of the Diaspora and that of the

Land of Israel.

The Land of Israel is not something external, not an external national asset, a means to an end of collective solidarity² and the strengthening of the nation's existence, physical or even spiritual. The Land of Israel is an essential unit bound by the bond-of-life with the Nation, united by inner characteristics with its existence. Therefore, it is impossible to appreciate the content of the sanctity of the Land of Israel and to actualize the depth of love for her by some rational human understanding³ – only by the spirit of the Lord that is in the soul of Israel. This spirit radiates natural hues in all avenues of healthy feeling and shines according to the measure of supernal holy spirit, which fills with life and pleasantness the heart of the holy of thought and deep Jewish thinkers. The thought of the Land of Israel as only an external value serving as a cohesive force – even when it comes only to reinforce the Jewish idea in the Diaspora, to preserve its identity and to strengthen faith, awe (of the Lord) and observance of *mitzvot*

של ארץ ישראל. האמוץ האמיתי של רעיון היהדות בגולה בא ינא רק מצד עמק שקועו בארץ ישראל, ומתקנות ארץ ישראל יקבל תמיד את כל תכונותיו העצמיות. צפית ישועה היא כח המעמד של היהדות הגלותית, והיהדות של ארץ ישראל היא הישועה עצמה.

ב

על-ידי התרחקות מהכרת הרוים באה ההכרה של קדושת ארץ ישראל בצורה מוטוטטט. על-ידי ההתנכרות אל סוד י נעשות הסגולות העליונות של עמק הרוים האלהים לדברים טפלים שאינם נכנסים בעמק הנשמה, וממילא יחסר הכח היותר ארץ נשמת האומה והיחיד, והגלות מוצאת היא חן מצד עצמותה; כי למשיג רק את השטח הגלוי לא יחסר שום דבר יסודי בחסרון הארץ והממלכה וכל תכני האומה בבנינה. יסוד צפית הישועה הוא אצלי כמו ענף צדדי שאיננו יכול להתקשר עם עומק הכרת היהדות, וזה בעצמו הוא הדבר המעיד על חסרון ההבנה בשיטה מעטת הלישד כואת. לא שוללים אנחנו כל מין ציור והבנה המיוסד על ישרות ורגשי דעה ויראת שמים באיזו צורה שרוא, רק את אותו הצד ששיטה כואת תתפוע לשלול את הרוים ואת השפעתם הגדולה על רוח האומה, כי זהו אסון שאנו חייבים ללחום אתו, בעצה וברבונה, בקדושה ובגבורה.

(commandments) – bears no permanent fruit, for this foundation is shaky compared to the holy might of the Land of Israel.⁴ The true strengthening of the Jewish idea in exile will come about only through the depth of its immersion in the Land of Israel, and from the hope of the Land of Israel it will receive always its essential characteristics. The expectation of salvation is the force that preserves exilic Judaism;⁵ the Judaism of the Land of Israel is salvation itself.⁶

2

The Truth Concerning the Land Revealed in Kabbalah

Jewish Mysticism (Kabbalah) militates for life in the Land of Israel. Rationalist approaches to Judaism place no special value on the Land of Israel.

Distance from awareness of the mysteries⁷ produces a distorted awareness of the sanctity of the Land of Israel. Due to alienation from the "secret of the Lord," the higher qualities of godly life are reduced to trivia that do not penetrate the depth of the soul. When this happens, the most mighty⁸ force is missing from the soul of nation and individual, and *Galut* (Exile) finds favor essentially.⁹ To one who grasps only the outer surface, nothing fundamental is lost with the loss of land, sovereignty, and all the ingredients of an intact nation. For such a person, the expectation of salvation¹⁰ is but a side¹¹ branch that never connects to the depth of Jewish awareness. This itself attests to the lack of understanding in such a lifeless approach. We do not negate only the aspect of such an approach that desires to negate the mysteries and their great influence on the spirit of the nation. This is a tragedy that we must combat with counsel and understanding, with holiness and courage.

ג

ל צורה עצמית ישראלית, במחשבה ובתקף הדיים המפעל, אי-אפשר לישראל אלא בארץ ישראל. לעומת זה, כל הגעשה מישראל בארץ ישראל מתבטלת הצורה הכללית שבו לבני הצורה העצמית המיוחדת של ישראל, וזהו אשר גדל לישראל ולעולם. החטאים שגורמים גלות הם הם שמדלדלים את המעין העצמי, המקור מזיל הגלות טמאות, "את משכן ד' טמא". וכשהמקור העצמי המיוחד נשחת, מתעלה המקוריות היסודית לאותו חולק בעליו, והארץ מתחרבת ומשתוממת וחרכנה מכפר עליה. המעין פוסק מלהזיל והוא מסתנן קמנא קמנא. וההופעות של הדיים והמדשעבה יוצאות דרך הצנור הכללי, שהוא פוור בכל העולם כלל. יכאובע רוחות השמים פרשתי אתכם, עד אשר ההולות הטמאות הפרטיות מתפסקות ורוח כח המקור לטהרתו. ואז נמאסת הגלות לגמרי והיא מיוחדת, והאורה הכללית חוזרת היא להיות נוכעת מהמעין העצמי הפרטי בכל חיל, ואורו של משיח המקבץ נדחים מתדחיל להופיע, וקול כבי תמרוים של רחל המבכה על בניה מתמתק על-דיו שפעת הנחומים, של ימנע קולך מבי ועין מרמעה, כי יש שכר לפעולתך, נאם ד', ושבו מארץ אויב, ויש תקוה לאחדותך, נאם ד', ושבו בנים לגבולם. ויצרת הדיים המיוחדים בכל מאורם והטיביותם המיוחדת, רווח בטל העשור הכללי של האדם הגדול בענקים, ברכת אברהם, חזרת היא דקא על-דיו שיבה זו להתגלות. "וזה ברכה - בך חתמים".

3

Particularism and Universalism; Land and Exile

The two aspects of Jewish existence: particularism and universalism. In exile, the universalist side gains prominence; in Erets Yisrael the universalism is expressed through the medium of particularism. Exile is a cleansing of the particularist phenomenon, Jewish history, which began on a universalist note, comes full circle.

Independent Israelite creation, in thought and in life and action, is possible only in the Land of Israel. In everything produced by Israel in the Land, the universal form is subsumed¹³ under the unique form of Israel, and this is a boon for Israel and the world. The sins that cause exile are the very ones that muddy the essential spring,¹⁴ and the source emits impure issues. *The Tabernacle of the Lord he defiled.*¹⁵ When the independent, particularist source is destroyed, originality rises to the supernal portion that Israel has in mankind. This is drawn upon in exile, and the Land is laid waste and desolate, and her destruction atones for her. The spring stops flowing and is filtered; manifestations of life and thought are emitted through the general conduit, which is spread throughout the globe. *As the four winds of heaven I have scattered you.*¹⁶ Until the impure particularist issues stop and the source is restored to its purity. Then exile is detested and superfluous, and the universal light reverts to flowing¹⁷ from the independent, particularist fount with full force. The Light of Messiah who ingathers exiles begins to appear, and the sound of the bitter crying of Rachel mourning her children is softened by this consolation: *Stop your voice from crying and your eyes from tears, for there is reward for your effort, says the Lord, and they shall return from an enemy land. There is hope toward your end, says the Lord, the children will return to their borders.*¹⁸ Creation of distinctive life with all its light and particularity, drenched in the dew of the universal wealth of the great man among giants,¹⁹ the blessing of Abraham, reappears through precisely this return.²⁰ *"Be a blessing - with you they conclude."*²¹

ד

א-אפער לאדס מישראל שזיהה מסור ונאמן למחשבותיו, רעיונותיו, רעיונותיו וחזיונותיו, ברוחן לארץ, כתכונת הנאמנות האת בארץ ישראל. הופעות הקדש, באיזו מדרגה שהן, נקוות הן בארץ ישראל לפי הערך, וברוחן לארץ מעורבות הן בפינים וקלפות מרובים. אמנם לפי גודל התשוקה והקשור של האדם לארץ ישראל, הרי רעיונותיו מודככים מיסוד אורא דארץ ישראל החופף על כל מי שמצפה ללאותה. "שמחו את ירושלים וגילו בה כל אודבירה".

ה

זרמיון של ארץ ישראל הוא צלול וברור, נקי וטהור ומסוגל להופעת האמת האלהית, להלבשת החפץ הרומם והנשגב של המגמה האידיאלית אשר בעליונות הקדש, מוכן להמכרת נבואה ואורחותיה, להבהקת רוח הקדש וההיגיון. והזמיון אשר בארץ העמים עכור הוא, מעורב במחשכים, בצלילי טומאה וזיהום, לא יוכל להתנשא למרומי קודש ולא יוכל להיות בסיס לשפעת האורה האלהית המתעלה מכל שפלות העולמים ומצוריהם. מתוך שהשכל והזמיון ארוחים זה בזה ופועלים ונפעלים זה על זה זה מזה, לכן לא יוכל גם השכל שבדחין לארץ להיות מאור באור שבארץ ישראל. "אורא דארץ ישראל מרחבים".

4

Authentic and Distorted Jewish Vision

Exile distorts Judaic vision. The thoughts of a Jew regain authenticity to the degree that they are attached to the Land of Israel.

It is impossible for a Jew to be faithful to his thoughts and visions outside of the Land²² in the same way that he is faithful in the Land of Israel. Manifestations of holiness, of whatever level, tend to be pure in the Land, and outside the Land, mixed with dross. However, in relation to the longing and the attachment of a person to the Land of Israel, his thoughts become purified by virtue of the "air of the Land of Israel"²³ that hovers over all who long to see her.²⁴ *Gladden Jerusalem and rejoice in her all her lovers.*²⁵

5

Land of Prophecy

Prophecy is a function of the imaginative faculty. Inasmuch as the imagination is warped in exile, prophecy is dependent on the Land of Israel. Intellect is also affected, as the two, imagination and intellect, are intertwined.

The imagination of the Land of Israel is pure and clear²⁶ and suited for the appearance of the divine truth, for garbing the lofty, exalted will of the ideal direction that is at the height of holiness; ready for the explication of prophecy²⁷ and its lights, for the shining of divine inspiration and its brightness. The imagination that is in the Lands of the Nations is murky, mixed with darkness, with shadows of impurity and pollution. It cannot ascend to the heights of holiness and cannot be the basis for the influx of divine light that transcends the lowliness of the worlds and their straits. Since intellect and imagination are intertwined and interact,²⁸ even the intellect outside the Land cannot shine with the same light as in the Land. "The air of the Land of Israel makes wise."²⁹

פעולת רוח הקדושה הנקלטת בארץ ישראל פועלת היא תדיר, גם אם נודמן הדבר ויצא האדם חוצה לארץ, על-ידי טעות או על-ידי איזון סבה מוכרחת. הרי גם הנבואה כשחלה כבר בארץ ישראל אינה פוסקת גם בחוץ לארץ. "היה היה דבר ד' אל יחזקאל בארץ כשדים - היה, מפני שהיה כבר". שפעת הקדש, שהתחלה בארץ ישראל, מלקטת היא את כל ברוי הקדש הנמצאים בחוץ לארץ בכל המעמקים, ומקרבבתם בכחה המושך אליה. כל מה שקשה יותר לסבול את אויר חוץ לארץ, כל מה שמרגישים יותר את רוח הטומאה של אדמה טמאה, והו סמן לקליטה יותר פנימית של קדושת ארץ ישראל, להסד עליין, אשר לא יעזב ממנו מי שזכה להסתופף בצלצח של ארץ חיים, גם בהתרחקו ונוד, גם בגלותו וארץ נדידתו. הורות שמרגישים בחוץ לארץ הרי היא מקשרת יותר את כל חשק הרוח הפנימי לארץ ישראל וקדושתה, הצפיה לראותה מתגברת וציור הקיקת תבנית הקדש של ארץ אשר עניי ד' בה, תמיד, מראשית השנה ועד אחרית שנה, מתעמקת יותר ויותר, ועומק תשוקת הקדש של חבת ציון, של זכירת הארץ, שכל תמורות בה, קשורות, כשהיא מתגברת בנשמה, אפילו יחידית, הרי היא עושה פעולת נביעה מעינית לכל הכלל, לרבות נשמות הקשורות עמה, וקול שופר של קבוץ נדרים מתעורר ורחמים רבים מתגברים, ותקות חיים לישראל מתנצצת, וצמח ד' הולך ופורח ואור ישועה וגאולה מתפצל ומתפשט, כשחור פורש על ההרים.

The Mission of a Jew from the Land Living Outside

The divine inspiration of the Land of Israel follows a Jew into exile. There it acts as a magnet to attract elements of holiness in the Diaspora. The feeling of spiritual alienation outside the Land is a barometer of inner attachment to the Land.

The effect of the holy spirit absorbed in the Land of Israel works constantly, even if it should happen that a person leave the Land by mistake or necessity. Even prophecy, once it had come to rest in the Land of Israel, did not cease outside the Land. *The word of God was to Ezekiel [son of Buzi, the priest] in the land of the Chaldeans.*³⁰ "Was, because it was already."³¹ The flow of holiness, which began in the Land of Israel, gathers all the refined (sparks) of holiness found outside the Land in all the depths and attracts them by its magnetism.³² The more difficult it is to endure the "air" outside the Land, the more one feels the spirit of impurity of an impure land - this is a sign of an inner absorption of the holiness of the Land of Israel; of a supernal (divine) love, which will not abandon one who has merited to find shelter in the pure shade of the Land of Life, even when one wanders far away, even in one's land of exile. The strangeness that one feels outside the Land binds all the inner spiritual desire to the Land of Israel and its holiness even more. The expectation to see her grows stronger and the mental picture of the holy structure of a land which the eyes of the Lord are upon always, from the beginning of the year until the end of the year³³ deepens. When the deep holy desire of love of Zion, of remembrance of the Land to which all delights are attached,³⁴ grows strong in the entire community, for myriad souls attached to her, and the voice of the shofar (ram's horn) of the ingathering of exiles is aroused and great the Lord flourishes, and the hope of life for Israel glitters, the sapling of and spreads, as dawn spreading on the mountains.

כל ללאה היא הנשמה אותיות מלאות אור חיים, מלאות דעה ורצון, מלאות רוח הבטה ומציאות מלאה. מזוהר האותיות הדיות הללו מתמלאות זו חיים כל יתר הדרגות אשר לבנין החיים, אשר לכל שדרות הרצון, הדעת והמפעל, לרוח ונשמה, בכל ערכיהם. כשנשיים למצוה, המצוה היא תמיד מלאה זו חיים של כל עולמים, מלאה היא כל מצוה אותיות גדולות ונפלאות, מכל תרי"ג מצות התלויות בכל מצוה, מכל חיי העולמים שבסוד האמונה. זו אור אלהים חיים, אור חיי העולמים, חיי בכל נעם בהוד כל מצוה. תיכף נגשתנו למצוה לעשותה מתגדלות כל האותיות הדיות שבמהותה, אנו מתגדלים ומתגברים, מתעצמים באור חיים והויה עליונה, מפוארה ועשירה עושר קדש עולמים ובאור תורה וזו חכמה. נהרות עליונות אותן האותיות של מקורות התורה ולעומתם מתנשאות אותיות החיים המלאות זו ואור פנימי שבמהותה, ותמיד הרת עולמים מתהווה. עז חדות נעם, גבורות קדש וששון עדנים מתהווה ברוחנו פנימה, ובכל היקום מתחדש אור וחיים. העולם מוכרע על דינו לכות, על כל פנים מתוסף אור ויזר, רצון ושובע טוב פנימי. בארץ ישראל מתגדלות האותיות של נשמתנו, שם מחשיפות הן נהרה, יונקות חיים עצמיים מזו החיים של נכסת ישראל, מושפעות הן מסוד יצירתם המקורית בדרך ישרה. אוירא דארץ ישראל ממציא את הגדול הרענן של אותיות החיים הללו, בזו תפארה, בידדות נעימה ובמבוררת רעם עליוה מלאה שפעת קדש, יכל הכתוב לחיים בירושלים". הצפייה לראות בהדר ארץ המדה, השקיקה הפנימית לארץ ישראל מגדלת את אותיות הקדש, את אותיות החיים העצמיים הישראליות שבפנימיותנו ועצמותנו, היא מגדלתם גרל

Torah Letters and Soul Letters

The correspondence of the "letters of the Torah" and the "letters of the soul." The "letters of the soul" thrive in the "air of the Land of Israel." The justice of Torah is the essence of the soul-letters of all Israel.

The soul is full of letters that abound with the light of life, knowledge and will, a spirit of vision,³⁵ and complete existence. From the glow of these living letters, all the other levels of the structure of life - all the avenues of will, intellect, action; of spirit and soul, of all varieties - fill with the splendor of life. When we approach a *mitzvah* (commandment), the *mitzvah* is always full of the splendor of life of all the worlds. Each *mitzvah* is replete with huge, wonderful letters, of the 613 *mitsvot* (commandments) that connect to every *mitzvah*,³⁶ of all the eternal life that is the secret of faith. The splendorous light of the Living God, the light of the Life-of-Worlds, lives in every *mitzvah*. Right before we commence doing a *mitzvah*, all the letters that live within us expand. We expand and grow stronger³⁷ in the light of life and supreme existence, rich in the holiness of eternity and in the light of Torah and on us, and the letters of wisdom. The letters of the sources of Torah flow down is within us, and the letters of life, full of splendor and the internal light that strength of a pleasant joy, holy power, and pleasurable rejoicing occur within our spirit, and throughout existence light and life are renewed. The world is saved on our behalf; at least light and rectitude increase, will and a good, inner satisfaction. In the Land of Israel the letters from the soul expand; there they expose the light,³⁸ draw nourishment influenced directly from the secret source of their formation. The "air of the Land of Israel" produces³⁹ the fresh growth of these living letters, power full of a holy flow. All who are written for life in Jerusalem.⁴⁰ The expectation to see the beauty of the land of delight, the inner longing for the Land of Israel expands the letters of holiness, the essential

רוחני פנימי, "אוד הנלד בה ואוד המצפה לראותה", ילצין יאמר איש ואיש וילד בה, והוא יכונה עליין. די יספור בכתב עמים, וה ילד שם סלה. המשפט - העמוד האמצעי, שכל הטורקין עליו נשען, "משל למטונה ההולכת ושפלה מכאן ומכאן. משפטים באמצעיתה של תורה", הם הם מדות הדתים, משפט בני ישראל, מדות הדפץ הנשמתי הספוג בנשמת משיח רוח אפנו אשר קראו לו די צדקנו, אשר יגלה אור משפט די בארץ בגבורה עלינה השוללת כל מלחמה וכל שפיכות דמים. משפט בני ישראל על לב אהרן - תמצית האותיות הנשמטיות של כל ישראל, מאור באורים ותומים, "כולטות או מצטרפות".

ד

בתוך הלב פנימה, בחדרי טהרתו וקדושתו, מתגברת היא השלהבת הישראלית, הדורשת בחזקה את ההתקשרות האמיתית והתדירה של הדתים אל מצות די כולן, לצקת את רוח די, רוח ישראל המלא, הכללי, המכליל את כל חללה של הנשמה, בתוך כל הכלים הרבים המיוחדים לה, להביע את הבטוי הישראלי המלא בהבלטה גמורה, מעשיות ואדיאליות. הרשפים מתגברים בלב הצדקים, יקוד אש קודש יקוד ועולה, ובלב כל האומה הוא בוטר מימים יממה, יאש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה, ובלב כל ויקנים שבישראל ובלב כל פושעי ישראל האש בוטר ויקוד בפנימי פנימיות, וכללות האומה כולה כל חפץ החירות וכל תשוקת הדתים, כל תשוקת דת הם הכלל והפרט, כל תקוה של גאולה, רק ממקור מעין חיים זה הם נובעים, כדי לדיות את הדתים הישראליים במלואם בלא סתירה ובלא הגבלה. וזאת היא תשוקת ארץ ישראל, אדמת הקדש, ארץ די

Israeli letters of life that are within us. "One who is born there and one who expects to see her."⁴¹ But of Zion it will be said, "This and that man were born there," and the Most High Himself will establish her. The Lord will number when he writes down nations, "This one was born here." Selah.⁴² Justice – the middle column⁴³ on which the entire palace rests ("comparable to a noblewoman who walks, the folds of her dress here and there – justice is the middle of the Torah"),⁴⁴ is the essence of life, the judgment of the Children of Israel,⁴⁵ the essence of the soul-dress drenched with the soul of Messiah, the breath of our nostrils,⁴⁶ who will be called the-Lord-is-our-Righteousness,⁴⁷ who will reveal the light of divine justice in the land with supreme strength, which negates all war and bloodshed. The judgment of the Children of Israel on the heart of Aaron.⁴⁸ The essence of the soul-letters of all Israel shines in the Urim and Tummim, "protrude or cojoin."⁴⁹

8

Land of Israel: Vessel to Jewish Lights

The lights within the Israelite soul seek the vessels for their full expression: the Land of Israel where all the commandments of the Torah may be fulfilled. This yearning fills even the emptiest of Jewish spirits.

Within the heart, in the chambers of its purity and holiness, grows stronger the Israelite flame, which seeks impassionedly the constant integral connection of life to all of God's *mitzvot* (commandments), to pour the spirit of God, the full universal spirit of Israel that fills all the chambers of the soul, into all the many vessels that were designed for it, to give full expression – practical and ideal – to the Israelite conception. The flames glow in the heart of the righteous, a holy flame ascends, and in the heart of the entire nation it burns constantly – *An eternal flame shall burn on the altar, it shall not be extinguished*⁵⁰ – and in the hearts of all the empty of Israel and the sinners of Israel it burns deep within, and in the nation at large, all desire of freedom and longing of life (the life of the individual and the community), all hope of redemption flows only from this spring of life, in order to live

שבה המצות כולן מתגלמות ומתבטלות בכל השבועות, והתשוקה הזאת של התצאות צביון ד', של נשואת ראש בוח ד' בעצם גורלתו, היא פועלת על הלבבות כולם והכל תפצץ להתאחד עמו, לטעום נעימות חייו, יעל כן אהבתי מצותך מזה ומפה. האמן שבכל, המראה לעולם כולו את גבורת האומה בשמירת צביונה, שמה וערכה, אמונתה, ומשאת נפשה, כלל הוא בתשוקת דיי האמת, והודיים של המצות כולן, שיהל עליה אור התורה בכל מלואו וטובו. אם יפלא בעיני כל עומד מרחוק: אך אפשר שכל הרוחות, אשר לכאורה גם מאמונה הם רחוקים, יפעם בהם רוח הדיים בכתו הפנימי לא לבד לקרבת אלהים כללית כי-אם לחי ישראל האמתיים, להחטבתן של המצות בציון וברעיון, בשירה ובפועל - אל יפלא בעיני כל הקשור במעמקי רוחו בתוך עמקה של כנסת ישראל וידע את נפלאות סגולותיה. וזו זו הגבורה, רוממות הדיים אשר לעד לא יתמו. יושמרתם את הקותי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם אני ד". ילהתהלך לפני ד' בארצות הדדיים, זו ארץ ישראל".

full Israelite life without contradiction and constriction. And this is the desire for the Land of Israel, the holy soil, the Land of the Lord, in which all the *mitsvot* (commandments) are actualized. This desire for the actualization of the spirit of the Lord, for uplifting the head in the greatness of the spirit of the Lord, works on all the hearts and all want to unite with it, to taste the pleasantness of its life. *Therefore I loved Your commandments more than gold.*⁵¹ The fortitude in the heart that shows the entire world the strength of the nation in maintaining its character, name, values, faith, and vision, is included in the desire of the life of truth and the life of all the *mitsvot*, that the light of Torah in all its fullness and goodness should glow on it [i.e., the nation]. If someone who stands afar should be amazed: "How is it possible that within all of the spirits which are seemingly removed from faith, there should pound the spirit of life with its inner strength, not only for abstract closeness to God, but for true Israelite life, for the expression who is connected in the depths of his spirit to the depths of Knesset Israel (Ecclesia Israel) and knows her wonderful gifts.⁵² This is the secret of strength, the height of life that will never end. *And you shall observe my laws and judgments, which if a man do them, he shall live thereby, I am the Lord.*⁵³ To walk before the Lord in the land of life.⁵⁴ "This is the Land of Israel."⁵⁵

המלחמה

א

כשיש מלחמה גדולה בעולם מתעורר כח משותף. עת הזמיר הגיע, זמיר עריצים, הרשעים נכחדים מן העולם והעולם מתבסס, וקול התור נשמע בארצנו. היחידים הנספים בלא משפט, שבתוך המהפכה של שטף המלחמה, יש בה ממדת מיתת צדיקים המכפרת, עולים הם למעלה בשורש הידיים ועצמות חייהם מביא ערך כללי לטובה ולברכה. אל כלל בנין העולם בכל ערכיו ומובניו. ואחרי כן בתום המלחמה מיוחדש העולם ברוח חדש והגלי משיח מתגלים ביותר, ולפי ערכה של גדול המלחמה בכמותה ואיכותה ככה תגדל האצפה לגלי משיח שבה. מלחמת עולם של עכשיו צפיה נוראה גדולה ועמוקה יש בה, מצורף לכל גלגלי הזמנים והוראת קץ המעולה של התשבות ארץ ישראל. בדעה גדולה, בגבורה עצומה, ובהגיון עמוק וחדוד, בתשוקות אמת וברעיון בהיר, צריכים לקבל את התוכן הנשוא של אור ד' המתגלה בפעולה נפלאה בעלילות המלחמות הללו בידוד, יבעל מלחמות זורע צדקות, מעציז ישועות, בורא רפאות, נורא תהלות, אדון הנפלאות, המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, אור חדש על ציון תאור נוכח כללי מדהר לאורו.

HA-MILHAMAH (THE WAR)

1

The Messianic Dimension of War

*World conflagration has a messianic dimension.
Such conflicts produce tangible results in the Land of Israel.*

When there is a great war in the world, the power of Messiah is aroused. *The time of song (zamid) has arrived,*⁵⁶ the scything (*zemir*) of tyrants,⁵⁷ the wicked perish from the world, and the world is invigorated and the voice of the turtledove is heard in our land.⁵⁸ The individuals who are killed unjustly in the revolution of the flood of the war participate in the concept, "the death of the righteous atones,"⁵⁹ they rise above in the root of life and the essence of their lives brings a general quality of good and blessing to the overall structure of the world in all its values and senses. Afterward, at the cessation of the war, the world is renewed in a new spirit and the feet of Messiah are revealed even more. According to the extent of the war in quantity and quality – so increases the expectation of the feet of Messiah through it.⁶⁰ The present world war is possessed of an awesome, great, and deep expectation attached to the changes of time and the visible sign of the End!⁶¹ in the settlement of the Land of Israel. With great intellect, powerful courage, and piercing logic, with true longing and clear thought, we must receive the lofty content of the light of the Lord that is revealed wondrously in the events of these wars especially. Master of wars, sower of righteousness, producer of salvations,⁶² creator of cures, awesome of praises, master of wonders, Who renews with His goodness daily the act of creation, let stifle a new light on Zion and let us all merit quickly to its light.⁶³

2

לנו מסתכלים בדורות הראשונים, המסופרים בתורה, בנביאים ובכתובים, אותם הדורות שהיו עסוקים במלחמה - הם הם הגדולים שאנו מתחמסים אליהם בידדות וגדולת קודש. הנו מבינים, שהיוק הנשמתי הוא היסוד: אותו מעמד העולם, שהולך במרוצתו אן, שהיתה המלחמה כל כך נחוצה בו, הוא גרם להופיע את אלה הנשמות, שהרגשתן הפנימית בתוכן שלם היתה. מלחמת קיומם, קיום האומה, מלחמה ר' היתה בהכרח פנימית. עוים היו ברוחם וידעו בעמק החשך לבחור בטוב ולסור מן הרע, גם כי אלו בגיא עלמות לא אירא רעי. כשאנו מתבוננים אליהם, הנו, בכל ההופעה הרוחנית שאנו כל כך שוקקים לה, משתקקים לאמנם, לכת הדעים והטוב והגבוש, האותן והמקץ, ששכן בקרבם, ומתוך תשוקה זו, כדנו הרוחני מתאמץ וכן גבורתו מתעז, ואותן הנשמות החזקות חוזרות לדמות בנו כימי עולם.

2

לובנו את הפוליטיקה העולמית מאונם שיש בו רצון פנימי, עד אשר תבא עת מאושרה, שיהיה אפשר לנהל ממלכה בלא רשעה וברבירות, זהו הזמן שאנו מקוים. מוכן הדבר, שכדי להגשימו אנו צריכים להתעורר בכוחותינו כולם, להשתמש בכל האמצעים שהזמן מביא: הכל יד אל בורא כל עולמים מנהלת. אבל האחרון הוא אחרון מוכרח, בחדלה נפשונו ברחמים האיומים של הנהגת ממלכה בעת רעה. והנה הגיע הזמן, קרוב מאד, העולם יתבסס אנו נכלי בכר להכין עצמנו, כי לנו כבר אפשר יהיה לנהל ממלכתנו על

2

Reincarnations of Biblical Warriors in Our Day

The times determine the caliber of souls that appear. The battle for the Land of Israel conjures up a soul that is reminiscent of the biblical warriors of old.

We regard the early generations, recounted in Torah, Prophets, and Writings; those generations that were engaged in war – they are the great people that we cherish and glorify. We understand that the spark of soul is the determining factor: that state of the world that proceeded then, that necessitated war, caused these souls (whose inner feeling was whole) to appear. The battle for existence, for the existence of the nation, the War of the Lord, was with an inner consciousness. Mighty in spirit, they knew in the depth of darkness to choose good and eschew evil. *Yea though I go in the valley of the shadow of death I shall fear no evil.*⁶⁴ When we meditate on them, we, with all the spirituality that we so desire, long for their strength, for the solid life force that dwelled in their midst, and out of this longing our spiritual strength is fortified and our physical strength is refined,⁶⁵ and those strong souls return to live in us as ever.⁶⁶

3

Jewish History and Politics: A Dialectic

Israel's stepping off the stage of history was only a temporary measure. The reappearance is imminent.

We left⁶⁷ world politics by force of circumstance that (nevertheless) contains an inner volition, until a fortunate time will come, when it will be possible to conduct a nation without wickedness and barbarism – this is the time we hope for. It is understood that in order to achieve this, we must awaken with all of our powers to use all the media that time makes available – all is conducted by the hand of God, Creator of all worlds. However, the delay is a necessary one; we were repulsed by the awful sins of conducting a nation in an evil time. Behold, the time is approaching; the world will be invigorated and we can already prepare

יסודות הטוב, החכמה, היושר והדארה האלהית הברורה. יעקב שלח לעשו את הפרופיראי: "יעבר נא אדוני לפני עבדך, אין הדבר כדאי ליעקב לעסוק בממלכה, בעת שדאי צריכה להיות דמים מלאה, בעת שתובעת כשרון של רשעה. אנו קבלנו רק את היסוד כפי ההכרח ליסוד אומה, וכיון שנגמל הגוע הידדנו ממלך, נעים נתפורנו, נורענו כמעמקי האדמה, אך אשר עת המור תגיע וקל התור ישמע בארצנו.

ד

לא ולא הטא העגל היו האומות וישובת ארץ ישראל משלימות עם ישראל ומודות להם, כי שם ר' הנקרא עליהם היה מעורר בהן יראה הרוממות, ולא היתה שום שיטת מלחמה נהגת, והשפעה היתה הולכת בדרכי שלום בבימות המשיח. רק הטא גום ונתאחר הדבר אלפי שנים, וכל מסבות העולם הגן אחוזות זו בזו להביא את אור ר' בעולם, וטא העגל ימדה לגמרי ומילא כל האדום יכירם כי הם ורע ברך ר', והעולם יתקן באורח שלום והגש ארבה, ונעם ה' יחדש בכל לבב, לענג רוח ולעדן נשמה ולכל בהם תורה נפש כל חי.

ourselves, for it will already be possible for us to conduct our nation by principles of good, wisdom, rectitude, and clear divine enlightenment. "Jacob sent to Esau the royal purple."⁶⁸ Let my master pass before his servant.⁶⁹ It is not worthwhile for Jacob to engage in statecraft when it must be full of blood, when it requires an ability for wickedness. We received but the foundation, enough to found a people, but once the trunk was established, we were deposed, strewn among the nations, planted in the depths of the earth, until the time of song arrives and the voice of the turtledove will be heard in our land.⁷⁰

4

The Need to Battle for the Land: Reduced Spiritual Stature

Were it not for the sin of the Golden Calf, Israel would not have had to fight for possession of the Land.

Were it not for the sin of the Golden Calf, the inhabitants of the Land of Israel would have been reconciled with the People of Israel,⁷¹ for the name of God called upon them would have aroused awe. No war would have been necessary, and the influence would have proceeded peacefully as in the Days of Messiah. Only sin intervened and the thing has been delayed thousands of years. All the causes of the world are interlocked to bring the light of God into the world; the sin of the Calf will be totally erased, and thereby all will recognize the Jewish People as *seed blessed by God*.⁷² The world will be perfected in a way of peace and feelings of love. The pleasantness of God will be felt in every heart as a spiritual pleasure and delight, and all in whom there is a soul will be revived.

ה

וכבישה המוסרית שעל-פי התרבות החזונית, ששלטה הרבה על העמים, העיקה על לבם, והרבה מדות רעות, חליים וקצפנות, נצברו במעמקי נשמותיהם. והם יוצאים מהרצונותיהם על-ידי המלחמות רבות הדמים וגדולות האכזריות, הנאותה יותר לטבעם הבלתי-מוזקק עדיין כעת.

ו

כל העמים מתפתחים, ויוצאים אל הפועל על-ידי תנועותיהם הטבעיות. המלחמות מעמידות את הערך המיוחד של כל עם, עד שמתבלטת צורתו ויוצאת אל הפועל בהגמרה בכל פריט עמקיה. ישראל הוא האספקלריא הכללית של כל העולם, וכל זמן שיש עם בעולם, שלא יצא אל הפועל הגמור בכל הכסיוני, יש פדות לעומת זה באור הספוג של כנסת ישראל. על-כן בכל זמן שמלחמות מתגרות זו בזו יוצאים אל הפועל ציורים מיוחדים להשלמתם של העמים וממלא יולד כח השלמה בכנסת ישראל והיא מצפה לרגלו של משיח שיבא ויפיע במהרה בימינו.

ז

תגלה בכנסת ישראל צבעה העצמי. הולכים הכוחות ומתפתחים, הולכת ושבה לה הדכמות, הגבורה, היושר והטהרה הפנימית, הולכת האומה ונבנית, מתתקנת היא לגאולה, גאולה עולמית פורחות היא ביפעת תפארתה. מתוך המון גלי הצרות העוברות עליה, מכל הגוים, מכל הנפוצות, היא מכניסה הון רב דעה ומעוף

5

War: Collective Release for Repressed Drives

War is a collective release for drives pent up by Western civilization.

The ethical suppression by which secular civilization dominated peoples caused them anxiety,⁷³ and many evil traits, illnesses, and rages gathered in the depths of their souls. These are unfettered by the bloody, cruel wars, fitting their nature that is as yet unrefined.

6

War, Crystallization of National Character, and Messiah

In wars, national characters crystallize. Israel, as the universal reflection of mankind, benefits thereby. The heels of Messiah follow upon world conflagration.

All nations develop and are actualized by their natural movements. The wars deepen the specialty of each nation until its form reaches full expression of all its contents. Israel is the general speculum of all the world.⁷⁴ And as long as there is a people on earth that has not been fully actualized, there is correspondingly a dimness in the absorbed light of *Knesset Yisrael* (Ecclesia Israel). Therefore, whenever nations confront one another, special features of peoples are realized, and thereby there is born a power of wholeness in *Knesset Yisrael* (Ecclesia Israel) and she awaits the footsteps of Messiah,⁷⁵ who should appear speedily in our days.⁷⁶

7

Nationalism, Supranationalism, and Godliness

The appearance of Jewish nationalism. Israel's ability to incorporate the nobler elements of other nations. Israel's mission as a godly people.

There is revealed in *Knesset Yisrael* (Ecclesia Israel) her very own hue. The energies develop gradually; her wisdom, power, rectitude, and inner purity return to her. The nation is rebuilt, she prepares for her

הבטה למרחקים ומוסיפה את הצדדים הטרוורים שמבחוץ על רכוש העצמי. קנאת עם מתגברת, הכרת עצמותה מתגדלת. היא ידעת כבר שיש לה ארץ, שיש לה שפה, ספרות, שיש לה צבא - התחילה להכיר במלחמת עולם זו. ועל כולם ידעת היא, שיש לה אור חיים מיוחדים, שהם מעטרים אותה ומעטרים את העולם כולו על ידה, ועל-ידי כל זה יחד ידעת היא את חסנה כי עו לה באלהי אמת.

ח

כרתם עון שופכי הדמים, מלכי אדמה הזדים וכל מרגיזי ארץ.

לא ינופר לארץ לדם אשר שופך בה כי-אם בדם שופכו, והכפרה מוכרחת לבא: בטול כללי לכל מכונות התרבות של עכשיו, עם כל שקידן ותמריחן, עם כל זודמתן הרעה וארסן הצפעוני. כל התחיות המתהללת בצלצלי שקידים, מוכרחת להכחד מן העולם, ותחתיה תקום מלכות עליונית קדישית. אורם של ישראל יופיע, לכוון עולם בעמים בעלי רוח חדשה, בלאומים אשר לא ידעו ריק ולא יראו עוד על די ועל משיחתו, על אור חיי העולם ועל התום והאמונה אשר לברית עולמים. וישראל יראה בעיניו שלמות רשעים, יצער על חרבכם של המתהללים באלילים החדשים כאשר צעד על חרבות גבול ואשור העתיקות. או ידע ויזכה, כי אך בו אל אלהי ישראל מושיע. ותשועת די בא תבא. הנדפת הכה של הנוים, שקייו כוס התרעלה, מוכרחת היא לבא. פתח די את אוצר ויציא את כל וצמו. אם עוד תתאמן אורופא וכל גוייה להחזיק מעמד בצביונה, לא באמת ולא בצדקה, את די לא ידעו ואת דרכו לא יתפצו ללכת בהם. מצב זה הוא רגעי בהגיע התולדה. אור התשובה

redemption, the redemption of worlds; she flourishes beautifully. Out of the multitudinous waves of troubles that roll over her, from all the nations, from all parts, she takes in wealth, brimming with knowledge and farsighted vision, and adds the pure aspects from without to her own property. Nationalism grows strong, self-awareness increases. She already knows that she has a land, a language, a literature - that she has an army, she began to learn in this world war.⁷⁷ But above all, she knows that she has a special light of life that adorns her and the entire world through her, and through all of this, together,⁷⁸ she knows her fortitude - the God of Truth.

8

The Unhinging of Contemporary Civilization

The dissolution of contemporary European civilization and the rise of a new divine world order.

The sin of the murderers - the wicked kings and all provocateurs - is indelible. The blood that was shed in the land will be atoned only by the blood of those who shed it, and the atonement must come: total dismantling of all the foundations of contemporary civilization,⁷⁹ with all of their falsity and deception, with all their poison and venom. The entire civilization that rings false must be effaced from the world, and in its stead will arise a kingdom of a holy elite.⁸⁰ The light of Israel will appear, to establish the world with peoples imbued with a new spirit,⁸¹ nations that do not speak in vain and no longer rail against the Lord and His chosen, against the light of eternal life and the simplicity and faith of the eternal covenant. Israel will see with its own eyes the perfection of the wicked, will stride on the destruction of the new idolaters⁸² as it strode on the ruins of ancient Assyria and Babylon. Then it will know for certain that only with it is God, the God of Israel, the Savior. The salvation of God will come. The dissipation of the strength of the nations, who have drunk the cup of poison,⁸³ must come. The Lord has opened His arsenal and brought out his instruments of wrath.⁸⁴ If Europe (and all her nations) yet strives to persist in her character (which is) other than truth and righteousness, ignoring the Lord and

יפיע בהכרח וישלך איש את אלילי כספו ואת אלילי זהבו. וישבו הכל אל טוב ד'. אז תכחד התרבות ההיות בכל יסודותיה, ספריותיה, תיאטריה וכל מכונותיה, וכל הדקים אשר בהבל ועול יסודם וכל נימוסי הדתים הרעים וההטאים כליל יחלפו. ונשגב ד' לבד ביום ההוא. הארג הרוחני והמעשי, אשר בצביונו הדתי לא היה יכול לעצור, עם כל תפארת הכמתו, בעד שפך דמים רבים ובעד חרבנו של עולם בצורה איומה כזאת, הרי הוא מוכיח על עצמו, שהוא פסול מעיקרו, יזרו רשעים מרחם תנו מבטן דוברי כובי, מראשית יסודו, וכל מהלכו כלו אינו כי-אם עצת שקר ונכלי רשעים מסובכים, שהם קשורים עם הנטיות הנפשיות והגופניות אשר נתעצמו בהאדריכליות של בנין הלאומים של זמננו, שברח ד' בכליותם ונושאים את שמו על שפתם, כפיהם וכלשונם. על-כן חרב תחרב כל התרבות ההיות, ועל משואותיה יתכונן בנין העולם כאמת וכדעת ד'. יודה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ד' מראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים.

ט

בנין העולם, המתמוטט כעת לרגלי הסערות הנוראות של חרב מלאה דם, דורש הוא את בנין האומה הישראלית. בנין האומה והתעלות רוחה, הוא ענין אחד וכולו הוא מאוחד עם בנין העולם, ומתפתר ומצפה לכח מלא אחדות ועליוניות, וכל זה נמצא בנשמת כנסת ישראל. רוח ד' מלא בה, רוח שם מלא בקרבה, ואי-אפשר לרוח אדם, שהרגשות נשמתו פועמת בו, להיות שוקט בשעה גדולה זו, מבלי לקרוא לכל הכחות הצפונים באומה: עוד וקומו על תפקידכם. קול ד' קורא בכת, ומתוכיות נשמתו ומתנועות הדתים

rejecting His ways – this situation is but a moment in history.⁸⁵ The light of Return must perforce⁸⁶ appear, *each man shall throw away his idols of silver and gold*,⁸⁷ and all will revert to the goodness of the Lord. Then the present civilization will disappear with all its foundations – literature and theater, and so forth; all the laws founded on inanity and iniquity, all evil etiquette will pass away. *And the Lord alone will be exalted on that day*.⁸⁸ The spiritual and practical fabric that in its present state could not prevent, despite all its glorious wisdom, wholesale slaughter and such fearful world-destruction, has proven itself invalid from its very inception [*The wicked are estranged from the womb; those who speak lies go astray from their very birth*],⁸⁹ and all its progress is not but false counsel and evil entrapment, connected to the psychic and physical tendencies that have become entrenched in the architecture of contemporary nations⁹⁰ forgetful of the Lord in reality but bearing His name on their lips. Therefore, the entire contemporary civilization is doomed, and on its ruins will be established a world order of truth and God-consciousness. *And it shall be at the end of days, the mountain of the house of the Lord will be established on the mountaintop, exalted above the hills, and all the nations will stream to it*.⁹¹

9

Israel and the New World Order

At the hour of the downfall of Western civilization, Israel is called upon to fulfill its divine mission by providing the spiritual basis for a new world order.

The world order that is now tottering due to the awesome storms of a sword covered with blood, demands the construction of the Israelite nation. The building of the nation and the discovery of its spirit are one concept, linked to the building of the world, which is disintegrating and longing for a force filled with unity and loftiness, and all of this is found in the soul of *Knesset Yisrael* (Ecclesia Israel). The spirit of the Lord pervades her. The spirit of a complete Name is in her midst, and it is impossible for a man whose soul pounds within him to be silent at this hour, without summoning all the powers that lie dormant in the

או מבינים אותו. ישראל מוכרח לדשוף את מקור חייו, לעמוד הכן על רגלי אפיו הרוחני, ימי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו - "אומה הידעת אפיה של אלהיה". התרבות העולמית מתעוררת, רוח האדם נחלש, מחדשכים מכסים את כל העמים, יחדש יכסה ארץ וערפל לאומים. והשעה הגיעה, אור עולם, אור אלים אמת, אור אלחי ישראל, המתגלה על-יד עמו, עם פלאים, עץ הוא להתגלות בהכרח, וההכרח צריכה לבא באומה פנימה, להכיר את האחדות של כחותיה היא, להכיר את ד' השוכן בה. וכדיה כי יש אלהים בקרבה, תכיר אך לדשוף את מכני חייה, תעז להעמיד חוץ עמדתה על מקורה העצמי. לא לשאב מנאות וים היא קרואה כי-אם לדלות ממעמקייה. תדלה רצון מעמק תפלה, חיים מבאר תורתה, אומץ משורש אמונתה, סדור מיושר שכלה, גבורה מעו רוחה, וכל העולה על שפירי שמיה, הכל מרוח אלים המרחפת על מלא היקום מימי בראשית עד אחרית. כי אני אתכם נאם ד' צבאות, את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם ממצרים, ורוחי עומדת בתוככם, אל תיראו.

כל התרבויות שבעולם יתחדשו על-ידי חדוש רוחנו, כל הדעות יתשר, כל הדעים יאורו בשמחת לידה חדשה בהתקוממותנו, כל ראמונות ילכשו בלבש בגדים חדשים, יסורו את הבגדים הצואים מעליהן ויתלבשו בלבושי יקר, יגורו את כל פגול, כל טמא וכל תיעוב שנקרבם, ויתאחדו לינק מטללי אורות הקדש, אשר הוכנו מאז לכל גוי וכל אדם בבאר ישראל. ברכת אברהם לכל גוי הארץ תחל את פעולתה בתקופה ובגלוי, ועל-פי יסודה יחל, מחדש, בנינו בארץ ישראל. הרבה העכשווי הוא הכנת תודה חדשה, עמוקה ואופיית. אור חסד עליון מתעצצ. שם ד' אהיה אשר הולך ומתגלה. וכל גדל לאלהינו.

nation: Awake, arise to your task! The voice of the Lord calls loudly, and from the interior of our soul and life's movements we distinguish it: Israel must uncover the source of its life to stand apprised of its spiritual character. *Who is a great nation to whom God is close?* "A nation which knows the character of its God!"⁹³ World civilization totters, man's spirit is weakened, darkness covers all the peoples, *darkness will cover the earth and fog, the nations.*⁹⁴ The hour has arrived, the light of the world, the light of the true God, the light of the God of Israel, revealed by His people, a wondrous people, must be revealed in consciousness, and the consciousness must be internalized within the nation, to recognize the unity of her talents, to recognize the Lord Who rests within her. When she will recognize that there is a God within her, she will understand how to tap the spring of her life, she will know how to establish her redemptive vision upon her essential source. She is not called to draw from foreign wells but rather to tap her depths. She will draw will from the depth of her prayer, life from the well of her Torah, strength from the root of her faith, organization from the straightness of her mind, courage from the fortitude of her spirit, and all that arises on her hallowed heavens, all is from the spirit of God that hovers over the fullness of existence, from the days of Beginning until the End. *For I am with you, says the Lord of Hosts, the thing that I promised you when you exited Egypt, and My spirit stands in your midst, do not fear.*⁹⁵

All the world's civilizations will be renewed through renewal of our spirit, all opinions will be straightened, all life will glisten with the joy of rebirth at our emergence, all beliefs will don new clothes, will take off their dirty clothes and wear precious raiment, will abandon all the abominations in their midst, and unite to suckle from the dew of the lights of holiness, which were pre-established in the well of Israel for each nation and individual. The blessing of Abraham to all the nations of the Earth⁹⁶ will commence activity forcefully and visibly,⁹⁷ and based on it will recommence our building in the Land of Israel. The present destruction is the preparation of a profound renaissance. The supernal light of grace twinkles. The name *Ehyeh Asher Ehyeh* - *I will be that I will be*⁹⁸ - is revealed. Give praise to our God.⁹⁹

במחלת העולם, בהופעת הזיו של קדושת ישראל ברוממות, אין אחוזה לכל זונים, לכל העומדים מבוזין, לבסס איזה מוסד הדוחק וגלי אור ישראל, לבצר איזו הארה מיסתית, מכונה אמונית, אשר תוכל עמוד חוזן ממציצאות האומה, כבודה ושפעת יקרת קדשה. כי האור העליון וזיו הדוד המאוחד, שיסודו העליון, אור האמת במהירותו, חי בן, הרי הוא קשור בסגולת ישראל, ידי אלהיו עמו ותדעת מלך ב"י. מירידת העולם והשפלת הנשמה הישראלית נפרד הדוד העליון ממקור אחדותו ועלה למעלה להרקייע לשחקים. בעולם החיים לא יופיע כי אם נגדי ההורדות של הדוד התחתון, הנשאב מהבורות השאובים ויד וזים בו נוגעת. וכנסת ישראל תדל, תעק בדבליה: איי נא לי, כי עיפה נפשי. רזי תורה לחיזונים נמסרו. תורה נשפרת, גזילה נשרפים ואותיות פורחות, ולבני ציון היקרים אפר תדות פאר, הושם. קמים נבני לבב בחצות לילה וידיהם על חציהם כיולדה: על צרת העולם, צרת ישראל, צרת השכינה, צרת התורה, הם בוכים ומבכים. וידעים הם ומכירים את עמק הצער במקורו ובתולדותיו, יודעים הם, שכל הצרות והמחשכים, כל נהרי נחלי הדמים הנשפכים, כל התלאות והנודדים, כל הכוזב והמשתטם, כל הרשעה וההזממה, אינם אלא תולדה קלושה מזה הקול של אותה הצער העליון, צער השמים, צער השכינה, צער האדיאליות המהותית ברפידה ממקור תענוגיה, והאדיאליות העליונה ברוחם של הכריות ובחירת האדם, תשובת ישראל והמפנות אצילות הרוח הרציני, היא קשורה. והם קוראים לתשובה, ואנו ליה וענינו ליה.

10

The Election of Israel

The election of Israel will be revealed at the maturity of the world. Christianity, which had expropriated certain Jewish mystical doctrines, will stand repudiated. In the meantime, the righteous experience the pain of the Shekhinah (divine presence).

At the maturity of the world, when the splendor of Israel's holiness is revealed, there is no room for strayers, for outsiders, to base an establishment that would repel the Light of Israel, to enforce some mystical enlightenment or faith¹⁰⁰ that would stand outside of the (Israelite) Nation's existence, honor and holy influence. For the supernal light and splendor of unity – whose highest fundamental, the light of truth in its clarity¹⁰¹ lives in it – is connected to the unique quality of Israel. *The Lord his God is with him and the trumpet of the King is through him.*¹⁰² Because of the descent of the world and the lowering of the Israelite soul, the higher unity is separated from its source of unity and ascends above to the heavens. In the world of the living there appears but the glow of the lower unity, drawn from secondary sources and subject to foreign domination. *Knesset Yisrael* (Ecclesia Israel) shudders, she shrieks in pain: Woe is to me, my soul is weary! Secrets of Torah are transmitted to outsiders.¹⁰³ The Torah is burnt, her scrolls fired and the letters fly, and for the dear children of Zion, ash (*eyer*) has replaced glory (*pe'er*).¹⁰⁴ The understanding of heart arise at midnight, their hands on their loins as a woman in childbirth: on account of the suffering of the world, of Israel, of the *Shekhinah* (divine presence), of the Torah, they cry and mourn. They realize the depth of pain, its source and effects. They know that all the troubles and darkness, all the rivers of spilt blood, all the sufferings and wanderings, all the derision and hate, all the wickedness and pollution, are but a vague echo of the supernal pain, the pain of heaven, the pain of the *Shekhinah* (divine presence),¹⁰⁵ the pain of the essential ideal when sundered from the source of its joy,¹⁰⁶ and the supernal ideal is connected to the spirit of people and the choice of man, i.e., the understanding of heart call for Return – *We are to Yah and our eyes are (turned) to Yah.*¹⁰⁸

184. *IHR* IV, Letter 1225, p. 186.
185. R. Hayyim Hirschenson, *MBK* (St. Louis, 5679-5682), pp. 258-260.
186. *Mishnah, Yadayim* 3:5.
187. See the first line of Rav Zevi Yehudah Hakohen Kook's introduction to the 1950 edition of *Orot*; Hayyim A. Shvarts, *Mi-Tokh ha-Torah ha-Go'elot* III, pp. 193-194; IV, p. 87.
188. Rav Zevi Yehudah Hakohen Kook, in Shvarts, *Mi-Tokh ha-Torah ha-Go'elot* III, pp. 193-194; IV, p. 87.
189. *Orot ha-Kodesh* II, p. 311.
190. *Yoma* 54a-b.
191. *Yoma* 54b.
192. I now see that Rav Zevi Yehudah's own explanation for dubbing *Orot* "holy of holies," is that *Orot*, as opposed to the other works, is devoted exclusively to the People of Israel. See Shvarts, *Mi-Tokh ha-Torah ha-Go'elot* III, pp. 16-17, 193-194; IV, p. 87.

Degel Yerushalayim ("The Banner of Jerusalem")

1. Isaiah 51:16.

Orot Me-Ofel (Lights from Darkness)

ERETS YISRAEL (THE LAND OF ISRAEL)

1. The title derives from the phrase inserted in *Birkat Yotser* (Morning Service) according to the Ashkenazic *Maḥzor* for festivals. For Rav Kook's interpretation of this *piyyut*, citing his grandfather, see Hayyim A. Shvarts, *Mi-Tokh ha-Torah ha-Go'elot* (Jerusalem: Zur Ot, 5747) III, p. 140.
2. In Halakha, we do find the concept that the Land of Israel bonds individual Jews into a collective, something that cannot occur outside the Land. See *Berakhot* 58a; Maimonides, *MT, Hilkhot Berakhot* 10:11, *Kesef Mishneh* and *Tsfanat Pa'ane'ah* ad locum; *Minhat Hinukh, Komets ha-Minhah*, *mitsvah* 284; Rabbi R. Weinberg, *Teshuvot Rav Sar Shalom Gaon* (Jerusalem: Mosad Ha-Rav Kook, 5736), pp. 75-76, n. 8; Rabbi M.N. Brizel in *Kovets Bet Aharon ve-Yisrael* (Av-Elul 5749), p. 109; *Horayot* 3a; Maimonides, *Petrush ha-Mishnah, Bekhorot* 4:3; *Avnei Nezer, Orah Hayyim*, responsum 314, citing Maharal of Prague, *Netivot Olam, Netiv ha-Tedakah*, chap. 6.

Rabbi Aharon Lichtenstein, "Be-'inyan semikhah be-Erets Yisrael u-be-hutsah la-aretz," *Beit Yitzhak*, 5719, has pointed out that the converse—that in exile, the Jewish People do not constitute a unified entity—is inconceivable. We must differentiate between juridic formalities and doctrinal subtleties. See there pp. 95-96, also quoting Rabbi Yitshak Hutner. (Rabbi Hutner's remarks are reminiscent of Rav Kook's in *Mishpat Kohan*, chap. 124, pp. 273-274 and *Shevu'ot ha-RAYAH* [ms.], *Ki Tissa*, 5689.) Cf. Maharal, *Netsah Yisrael*, chap. 7:5.

1. and Tosafot, *Sotah* 34a, s.v. *odam*, citing *Yerushalmi Sotah* 7:5.

Rav Kook, of course, subscribes to the halakhic notion. (See e.g., H. Shvarts, *Mi-Tokh ha-Torah ha-Go'elot* IV, p. 192.) His objection is leveled at reductionists who would say that the Land is merely a cohesive factor to bond Jews together, analogous to a basket that bonds many small rolls into *halloh*, an halakhic mechanism known as *tsetruf sal* (see *Mishnah, Hallah* 2:4). (This analogy of *tsetruf sal* was actually pointed out to the writer many years ago by one anti-Kookian Torah scholar in Jerusalem!) Rav Kook is emphatic that the Land of Israel must not be viewed as a means to an end but rather as an end in itself.

3. In general, *kedushah* (sanctity) is by definition something that cannot be understood rationally. (The non-Jew Rudolf Otto understood this truth in his book, *Das Heilige*.) The root *kds* means "removed" or "transcendent." We refer to God as *Ha-Kadosh Barukh Hu* because He is totally transcendent and remote from our grasp. Concerning specifically *Kedushat Erets Yisrael*, the sanctity of the Land of Israel, Rav Kook observed that the name of the second patriarch Yitshak (Isaac) forms the initials of four different appellations for the Land: *Erets Yisrael* (The Land of Israel), *Erets ha-Tsevi* (The Land of Beauty), *Erets ha-Hayyim* (The Land of Life), *Erets ha-Kedoshah* (The Holy Land). (See Rav Kook's *Siddur 'Olat Reiyah* I, *Berit Milah*, pp. 398-399.) Isaac was the first "sabara." He is symbolic of the Land. Abraham was born outside the Land. Jacob died elsewhere. But Isaac was born in the Land and never left it (see Rashi, *Genesis* 26:2). Is there any biblical figure as inscrutable as Isaac? Rav Zevi Yehudah Hakohen Kook referred to Isaac's behavior as *nif'alut* (passivity). (See *Sifot Harav Tsevi Yehudah, Bereshit*, 247.) On the passivity of Isaac, see also Robert Alter, *The Art of Biblical Narrative* (New York: Basic Books, 1981), p. 53. Isaac's passivity is a mystery to us. What motivates this man? What lies below that passive exterior? Why was he so fond of the wicked Esau, apotheosis of physicality? Thus it is fitting that Isaac, most *ha-kodesh shal erets yisra'el*. For this circumlocution, we find in *SK* 7:13: "shaky and totter" (*ra'ia ve-rakuv*).

5. Cf. below *Orot ha-Tehiyah* "Lights of Renaissance," beginning chap. 8.

6. "The Judaism of the Land of Israel is salvation itself" (*ve-ha-vahadut chal yitga'el hi ha-yeshu'ah atsma*). This ...

7. Rav Kook viewed the Jewish mystic tradition, Kabbalah, as a force agitating for Return to the Land. Cf. below *Orot ha-Tehiyah*, chaps. 57, 60, 64, and *Iggerot ha-RAVaH* II, p. 91. See B. Naor, "Mashiach Wach 5753," *Orot Newsletter* (Tishri 5753).
  8. "Mighty" (*adir*). In SK 6:23: *etlan*. The meaning remains unchanged.
  9. Cf. *Sotah* 47a: "the charm of a place upon its inhabitants." See Rashi s.v. *hen mekom al yosivim*.
  10. *Shabbat* 31a. Rav Zevi Yehudah Hakohen Kook used to close his letters with the formula "Bi-tseiyat ha-yeshuah ha-shleimah" ("With expectation of the complete salvation"), an indication of how much a part of everyday awareness this longing must be.
  11. "Side" (*tseladi*). In SK 6:23: *epizodi* (episodic).
  12. "Of any form" (*be-eizo isurah she-hi*). In SK 6:23 these words do not occur.
  13. In the 1920 edition of *Orot: mitbalelet* (protrudes). Corrected in the 1950 edition to *mitbalelet* (is subsumed). In SK 5:18: *mitbalelet*.
  14. "The essential spring" (*ha-mayan ha-atsmi*). In SK 5:18: "The essential Israelite spring" (*ha-mayan ha-atsmi ha-Yisraeli*).
  15. Numbers 19:13.
  16. *Zachariah* 2:10; *Taanit* 3a.
  17. "Flowing" (*novat*). In SK 5:18: "pounding" (*dofeket latset*).
  18. *Jeremiah* 31:15-16. See Maharat, *Netzach Yisrael*, end chap. 1.
  19. *Joshua* 14:15; *Genesis Rabbah* 14:6.
  20. "Through precisely this return" (*danka al-yedei shivah zo lehitgalot*). These words are not found in SK 5:18.
  21. *Genesis* 12:2; *Pesahim* 117a.
- We are presented with a Hegelian progression of thesis-antithesis-synthesis. Rav Kook is grappling with the dialectic of nationalism (particularism) versus universalism. In Phase One, Israel is a landed nation. In Phase Two, Israel stops functioning as a nation and assumes the form of religion. Phase three, entered into with the return to Zion, is the perfect synthesis of the nationalist-particularist phenomenon and the religious-universalist conception. (Cf. *Le-mithalak ha-idot be-yisrael* ["To the Procession of Ideas in Israel"] in *Orot* [1950 ed.], pp. 102-118.) When this occurs, authentic universalism is expressed through the medium of Israel's nationhood. Certain German-Jewish thinkers viewed the medium of evolution from a primitive tribal state to a more advanced cosmopolitan form and therefore regarded the return to Zion as a step backward. (A prime example is Hermann Cohen; see his *Religion of Reason, Out of the Sources of Judaism* [New York: Frederick Ungar, 1972], chap. XIII, "The Idea of the Messiah and Mankind," and the anecdotes concerning him in N. Glazer, *Franz Rosenzweig: His Life and*

- Thought* [New York: Schocken, 1961], pp. 53-54, 351.) To this, Rav Kook retorts: it is only through this Return, that Israel will achieve global influence and impact. The nation that was founded by Abraham, a universalist, "Father of a Multitude of Nations," will come full circle and conclude its history on a universalist note.
22. Cf. Rabbi Nathan of Nemirov, *Likkutei Tefillot*, beginning chap. 20.
  23. *Bava Batra* 158a.
  24. *Keritot* 75a. The notion that spiritual attachment to the Land supersedes spatial barriers may be implicit in *Berachot* 28b, 30a, and is certainly explicit in *Likkutei MOHARaH*, I, 44; *Iggerot ha-RAVaH* II, p. 154; letter of Rav Y.M. Harlap to RZTH Kook, published in *Hed Harim* and as the frontispiece to *Resh Millin* (Jerusalem: Attyah, 5732); and letter of Rav Harlap to his son, *Mikhevei Marom*, p. 9. See B. Naor, "Mikhevei Marom" ("Letters of Rabbi Ya'akov Moshe Harlap"), *Jewish Action* (Summer 5749), p. 82.
  25. *Isaiah* 66:10; *Taanit* 30.
  26. R. Menhem Mendel of Shklov, *Mayim Adirim* (Jerusalem, 5747), p. 172; R. Zadok ha-Kohen of Lublin, *Shivat Malakhei ha-Sharet* (Lublin, 5687), 4d.
  27. It is an ancient rabbinic tradition that prophecy rests only in the Land of Israel. (See following Chap. 6.) See beginning *Mekhilta*. The question arises why this should be so. Rav Kook takes a psychological approach. Maimonides (*Guide of the Perplexed* II, 36, 37) had written that prophecy is the product of the imaginative faculty. (See B. Naor, *Lights of Prophecy* [New York: Orthodox Union, 1990], p. 11, and below, *Israel and Its Renaissance*, chaps. 17-18.) Rav Kook couples this assumption to the mystic belief that imagination must suffer in the impure atmosphere outside the Land. It must be stressed that this is Rav Kook's takeoff on Maimonides. There is absolutely no indication that this is Rav Kook's takeoff on of *Eretz Yisrael*. Quite the contrary, the entire tenor of Maimonides' theory of prophecy is universalistic. See B. Naor, *Ba-Yam Derekh* (Jerusalem: Zur Ot, 5744), p. 94, notes 8-9.
  28. See Maimonides, *Guide* II, 36, 37; B. Naor, *Lights of Prophecy*, pp. 11-13, 44.
  29. Also RAVH Kook, *Orot Yisrael* (in 1950 edition of *Orot*), p. 165, par. 16.
  30. *Bava Batra* 158b.
  31. *Ezekiel* 1:3.
  32. *Mekhilta* 25a. Rav Kook follows the second interpretation in Rashi there. Rav Kook found himself stranded for the duration of World War I in Europe, far from his beloved *Eretz Yisrael*. He believed that heaven must have a mission for him to accomplish outside the Land; there must be some souls lying there waiting for him to uplift them. One such extraordinary soul was the Nazirite, Rabbi David Cohen (at the time, a student of philosophy at the University of Basel), who after their initial mystical encounter in St. Gallen, Switzerland on

1B. Soloveitchik, *Reshivot Shit'urim—Sukkah*, ed. Rabbi H. Reichman (New York, 5750), p. 229; R. Mordechai Fogelman, *Beit Mordechai* (Jerusalem, 5731), *Meh karim ba-halacha*, chap. 39, and B. Naor, *Hassagot ha-Rabad le-Mishneh Torah* (Jerusalem: Zur Oh, 5745), Introduction, pp. 15-16. See now Avinam Rosenak, *Ha-Halacha ha-New'it (The Prophetic Halacha: Rabbi A.L.H. Kook's Philosophy of Halacha)* (Jerusalem: Magnes, 2007), pp. 209-211.

50. Leviticus 6:6.

51. Psalm 119:127.

52. Rav Kook posits that some Zionists, though outwardly devoid of faith in God, are inwardly attracted to the Land of Israel because that is the only place on earth where a Jew can fully actualize his spiritual potential. If that sounds absurd, Rav Kook assures us that there are hidden recesses of a Jewish soul that are revealed only to the adept. Other great rabbis called into question Rav Kook's claim that he was able to see into the souls of the generation. See Rav Kook's reply to Rav Y.D. Vilnosky ("RIDBaZ"), *Iggerot ha-RayaH II*, pp. 186-189. Rav Kook invoked the saying of the *Tikkunei Zohar* (tikun 60) that the generation(s) before Messiah will be "good on the inside and bad on the outside." So too in conversation with Hillel Zeitlin, see H. Zeitlin, *Sifran shel Yehidim* (Jerusalem: Mosad Ha-Rav Kook, 5740), p. 240.

53. Leviticus 18:5.

54. A conflation of two verses, Psalm 56:14 and 116:9.

55. *Midrash Tehilim*, ed. Buber (Vienna, 1891), end chap. 56. See Buber's note there: The concluding sentence "To walk before the Lord in the Land of life: This is the Land of Israel" is not found in SK 5:242.

HA-MILHAMAH (THE WAR)

56. Song of Songs 2:12.

57. Isaiah 25:5. Cf. Zurie!, *Osirot ha-RayaH II*, p. 938, par. 3.

58. Song of Songs 2:12.

59. *Motef Kadon* 28a.

60. *Genesis Rabba* 42:4 (to Genesis 14:1): "If you see nations warring with one another, expect the feet of Messiah, for so it was in the days of Abraham. Through the warring of kingdoms, greatness came to Abraham." One might inquire what "greatness" came to Abraham's interest in involvement was to save Lot, progenitor of "Ruth [the Moabitess] and Na'amah [the Ammonitess], from whom will come the light of Messiah, strength of Israel, destined to be a light to the Nations" (*Ginzei RayaH II [Hodeish ha-Aviv]*, p. 20). Cf. *Aryelei Tohar* (Jerusalem, 5743), p. 21. See *Yevamot* 77a; *Bava Kamma* 38b.

61. *Sanhedrin* 98a.

62. Rav Kook interprets the juxtaposition to mean that God has preordained war in order to produce through them salvation. The seeds of righteousness, which are planted in the soil of the battlefield, after the war the harvest of which will be reaped. Cf. *Resh Millin, Tagin* (Crownlets), end "*Ha-Zayin*"; *Ma'amei RayaH I*, bottom p. 153, and Rabbi M.Y. Zurie!, *Osirot ha-RayaH II*, p. 937, par. 4 (reprinted from *Sinai* 12 [5703/1943]: 326-334). Though Rav Kook did spend a good portion of the First World War in London, I do not think that we should dismiss Rav Kook's thoughts on the subject as being merely a reflection of the English optimism of the period whereby the "Great War" as it was called, was to be the "war to end all wars." In the case of Jewish nationalist aspirations, the war did result in the defeat of the Turks by the British and the latter's formal endorsement of the Jews' right to self-determination in Palestine (the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people⁶³), as expressed in the Balfour Declaration of 1917. Rav Kook writes, "As Europe and Asia revolutionize their lifestyles, with the passing of the storm of war, a flow of new life, holy and fresh, will come to the elder of peoples – and its eyes and heart will be on the foundation of its life, the source of its flourishing, its native land, its homeland" (Zurie!, p. 942, par. 6).

Paraphrasing the selection in *Sinai*, originally entitled by Rav Zevi Yehudah Hakohen Kook "*Devaram Nihumim*" ("Words of Comfort"), besides the material found in our section, *Ha-Milhamah* ("The War"), includes many other pieces from the period of the First World War that may be read as a supplement to the discussion before us. See Zurie!, pp. 936-943. The fact that Rav Zevi Yehudah Kook led his father's reflections written during the agony of the First World War could be meaningful to a Jewish Nation in the throes of World War II – "Holocaust" – is highly instructive. There are historians who would argue that World War II was the continuation of World War I, Jewishly speaking, this has enormous implications. We should not view our section, "The War," as restricted parochially to the First World War, when it was composed. Rav Kook is prophesying *The War*, the pre-Messianic war, referred to in the tradition as the War of Gog and Magog. (See *Megillah* 17b, end *Korah*, "Gog u-Magog has the numerical value of seventy"; *Midrash Tanhuma*, category, "War as an absolute—fundamental, seminal—applied to the war of that nation," *Gog u-Magog* has the numerical value of seventy—they are the seventy A Shivas, called "The First World War" (Rav Zevi Yehudah Hakohen Kook, in H. Heller, who passed away in 1935, did not witness World War II (he did refer to it as an impure beast, turned into the *shofar* of Messiah, arousing the Redemption" – *Ma'amei ha-RayaH I*, p. 269), his interpretation of history, whereby world

conflagration is designed to set in motion Jewish independence, certainly applies to this more recent chapter of Jewish history as well. Though for some the very idea is morally repugnant, there is no denying that the establishment of the State of Israel was the direct outcome of World War II.

Rav Ya'akov Moshe Harlap, Rav Kook's eminent disciple, did live through World War II. At its conclusion, he charged the inhabitants of the D.P. camps: "Know and see that your gatherer is the Lord, God of Israel. Rally to His name. Throw off from yourselves the yoke of Exile, both exile of the soul and exile of the body. Distance yourselves from the air and soil of the Land of the Nations, from their impurity, their abominations. Settle in the holy and sanctifying air of our Holy Land, oxygen for souls" (*Imrei No'am* [Jerusalem: Beit Zevul, 5707/1947], pp. 6-7). I believe that essentially this would have been Rav Kook's response as well to the Holocaust.

In recent Haskah literature there has been discussion whether martyrs of the Holocaust who were other than observant are to be considered as having died *al kiddush hashem* (for the sanctification of the Name). See "Or ha-Mizrah" 36:3-4 (April/July 1988):311-314. Rav Harlap's answer is a most emphatic "yes," quoting *Sanhedrin* 47a. See Rav Y.M. Harlap, *Imrei No'am*, p. 16.

63. *Siddur*, Morning Prayer, *Birkat Yotser*.

64. Psalm 23:4. In SK 6:103 the quote continues "for You are with me."

65. This may be an inversion of *Midei Katan* 16b: "Amino ha-Eisri [refers to King David because] when he would sit and study Torah, he would soften himself as a worm, and when he would go out to war, he would harden himself as wood."

66. Cf. below, *Lights of Renaissance*, beginning chap. 7.

67. "We left" (*azanu*). In SK 6:101: *hinahnu*. The meaning remains unchanged.

68. *Genesis Rabbah* 75:4; *Deuteronomy Rabbah* 1:20. The royal purple is symbolic of dominion; Jacob's sending it to Esau is an expression of Judaism temporarily relinquishing political power to the Nations for the duration of the Exile.

69. *Genesis* 33:14.

70. Song of Songs 2:12.

71. *Exodus Rabbah* 32:1; Rabbi Aaron Moses Friedensohn, *Nishmat Shelomo Mordechai* (Johannisberg, 1853), 32a. Cf. Rabbi Obadiah Seforno, Numbers 1:2.

72. *Isaiah* 61:9.

73. This was also the observation of the prophet of atheism, Friedrich Nietzsche (who was *not*, let it be stressed, an antisemite) in his *Genealogy of Morals*. See our lengthy introduction above. Cf. below *Lights of Renaissance*, chaps. 3 and 54.

74. In *Orot Yisrael* (in 1950 ed. *Orot*, p. 178, par. 1), Rav Kook calls Jewish History the *tanait* ("essence") of general history; Judah Halevi, *Kuzari* II, 36, wrote: "Israel among the nations is as the heart among the organs." Cf. *Orot ha-Kodesh* III, p. 117, where Rav Kook speaks of *Knesset Yisrael* in kabbalistic terms as being

malkhut which has nothing of its own." (See Rabbi Moses Codovero, *Paradess* 23:1, s.v. *Aspaklavyah*.) See Rabbi Mordechai Joseph Leiner of Izbica, *Emunat* 23:1 Pt. II (Lublin, 1922), *Tetse*, 37d-38a; B. Naor, *Avirin* (Jerusalem: Beit Or, 1980), pp. 26-27.

75. *Genesis Rabbah* 42:4.

76. In SK 6:152 the sentence concludes "Amen."

77. Written in St. Gallen, Switzerland in 1915-16, this would seem to be a reference to the formation in 1915 of the Zion Mule Corps (under the command of Templehor and Jabotinsky) attached to the British Army, which in 1917 merged into the Jewish Legion. For Rav Kook's later involvement with the legion during his days in London, see *Iggerot ha-RAYAH* III, pp. 134-8, 141-2, 22, and RZYH Kook, *Li-Sheleshah be-Elul* I, chap. 65.

78. "And through all of this together" (*ve-ai-yedei kol zeh yuhad*). The words are not found in SK 6:165.

79. "Of all the foundations of contemporary civilization" (*le-khol mekhonot ha-afek shel akhshav*). In SK 5:267 instead of this circumlocution we find simply: "Of all the contemporary civilized peoples" (*le-khol ha-amin ha-tarbutiyim shel akhshav*).

80. In the original, the phrase is *malkhut 'elyonin kaddishin*. This is a rearrangement and also slight Hebrewization) of the Aramaic phrase in Daniel 7:18: *malkhuta b'dishah 'elyonin*.

81. "With peoples imbued with a new spirit" (*be-amin ba'alei ruah hadasha*). In SK 5:267 simply: "with new peoples" (*be-amin hadashim*). In *People of Europe who secretly profess idolatry* (*amot be-keter be'avan*).

82. The exact phrase *kos ha-tar'elah* ("the cup of poison") occurs in SK 5:267: "the

cup of poison" (*kos ha-tar'elah*). In reference to the Nations, we find *kos ha-tar'elah* in *Jeremiah* 25:15-31 where the term used is *kos ha-hemah* ("the cup of wrath"). In *Isaiah* 50:25, *hemah* and *tar'elah* are used as synonyms.

83. This situation is but a moment in history" (*matav zeh hu rig'i be-rigei ha-*

matav). This phrase does not occur in SK 5:267.

84. *Isaiah* 2:17. The word is not found in SK 5:267.

90. "Nations" (*ha-le'umin*). In SK 5:267: "civilized nations" (*ha-le'umin ha-tarbutiyim*).
91. Isaiah 2:2.
92. Deuteronomy 4:7.
93. *Yalkut, Va-Elihanan*, chap. 825.
94. Isaiah 60:2.
95. Haggai 2:4-5.
96. Genesis 18:18.
97. "Forcefully and visibly (*be-tokef u-be-galy*). The words are not found in SK 5:64.
98. Exodus 3:14.
99. Deuteronomy 32:3.
100. See below, n. 103.
101. "In its clarity" (*bi-behirato*). So too in *Shemonah Kevatsim* 7:12. In the 1950 version, *bi-behirato*—"at its choicest."
102. Numbers 23:21.
103. In the Hebrew, "*Razi Torah la-hitsonim nimseru*." This theme is a *leitmotif* of the Lurianic rite of the midnight vigils, *Tikkun Ha'sot*. Verily, the entire piece in *Orot* seems to have been written under the spell of *Tikkun Ha'sot*. See Rabbi Hayyim Vital, *Shat ha-Kavvanot* (5663), 58a; Rabbi Joseph Hayyim of Baghdad, *Ben Ish Hai*, Year One, sec. *Vayyishlah*. Cf. *Olserot RaMHaL* IV (Bnei Berak, 5746), *Iggerot*, pp. 330-331.
- It is possible that this piece is one of many rejoinders in *Orot* to Christianity. Christianity is "some mystical enlightenment or faith" that would undermine the election of Israel (cf. below, *Israel and Its Renaissance*, beginning chap. 9). In *Orot ha-Eminah*, p. 12, Rav Kook speaks at length of how Christianity appropriated the mystic, agadic elements of Judaism, while holding in total contempt the Halakha, or legal portion of Torah.
104. A metathesis. See Isaiah 61:3 and *Bava Batra* 60b.
105. See *Megillah* 29a: "Wherever Israel are exiled to, the *Shekhinah* is with them." See also *Berakhot* 3a: "Every day a heavenly voice coos as a dove, saying, 'Woe to children for whose sins I destroyed my House, burnt my Temple and exiled them among the nations!'" ... "The Holy One, blessed be He, shakes His head, saying, 'What good is it to a father who exiled his children, and woe to the children who were exiled from their father's table!'" Cf. *AT* (Jerusalem, 5743), p. 46.
- Rav Y.M. Hartlap, eminent disciple of Rav Kook, in a letter addressed to Holocaust survivors in D.P. camps in Italy, entitled "*Nahamu, Nahamu 'Ami*" ("Comfort My People") holds up the ideal of empathizing with the pain of the *Shekhinah*.

(Published in pamphlet *Imrei No'am* [Jerusalem: Beit Zevul, 5707/1947], p. 10. See also *Imrei No'am*, pp. 20-21.)

106. "From the source of its joy" (*mi-mekor ta'anneha*). In SK 7:12 there occurs here the additional word *mi-shelemutah* ("from its wholeness").

107. "The volitional spirit" (*ha-ruah ha-retsimi*). In SK 7:12: *ha-ruah ha-retsimi*. It is doubtful whether the meaning is at all affected.

108. *Mishnah, Sukkah* 5:4. The initials of the Hebrew words *anu le-Yah ve-tyemnu le-Yah* ("We are to the Lord and our eyes are [turned] to the Lord") form the word *Elul*, the month of preparation before the *Yamim Nora'im* (Days of Awe, or High Holy Days, as they are known in English), which is reserved for return, *teshuvah*. See Rabbi Abraham Twersky, *Maggid of Trisk* (Turisk), *Magen Avraham* (Lublin, 1887) *Re'eh*, 80c.

YISRAEL U-TEHYAYTO (ISRAEL AND ITS RENASCENCE)

109. Isaiah 43:21: "This people which I have formed for myself shall relate my praise." This first piece in *Israel and Its Renaissance* is a takeoff on this verse, which makes Israel's *raison d'être* its ability to recount the greatness of God.

110. Psalm 111:6.

111. Isaiah 43:12.

112. "Israel is full of" (*male hu yisrael me-*). The words are not found in SK 5:66.

113. "Israel reflects this light in its spirit" (*yisrael omed hu be-keren orah zo be-ruho*). In SK 5:66: "Israel stand in their spirit, in their lives" (*yisrael omedim be-ruham, be-haythem*).

114. Psalm 144:12.

115. Psalm 144:13-15.

116. Psalm 144:13-15.

116. Psalm 20:9.

117. "By a rebellious picture" (*temunah sorerah*).

118. "The beat of redemption" (*et hahnut ge'ulato*). The words are not found in SK 5:66.

119. Psalm 111:6-9.

120. Job 26:7.

121. Psalm 95:4.

122. Deuteronomy 33:27.

123. Psalm 90:1-2.

124. *Siddur, Tahanun, Ve-Hu Rahum* (Penitential Prayer for Monday and Tuesday mornings).